

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА СТАТИСТИКИ

**«СТАТИСТИКА – ІНСТРУМЕНТ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ СТУДЕНТСЬКИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 5

Частина I

**Одеса
2019**

УДК 311
ББК 60.6

Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень: збірник наукових студентських праць. Випуск 5. Частина I. – Одеса, ОНЕУ. – 2019. – 245 с.

Автори:

Вітковська К. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Милашко О. Г. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Ольвінська Ю. О. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Погорєлова Т. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Самотоєнкова О. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Тарасова К. І. – к.е.н., викладач кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Абалмасова М. П. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Агапченко К. А. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Березорудський А. М. – студент обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Богомаз О. О. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Бондаренко А. В. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Бойко В. С. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Бойчева О. П. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Борищук А. О. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Бурлаєва В. С. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Воскобойнік І. І. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Вебер К. І. – студентка факультету міжнародної економіки Одеського національного економічного університету,
Гаращенко О. В. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Георгіу О. А. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Голубчикова Ю. В. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Дворжак А. С. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Джонмуродова Н. Д. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Зарічна Т. С. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Запорощенко А. С. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Любович А. А. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Мотишена В. В. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Савина І. В. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Стародубцева Т. В. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету.

У збірнику наводяться результати дослідження студентів та викладачів кафедри статистики щодо застосування сучасних статистичних методів для оцінки соціально-економічних процесів у деяких країнах світу, в Україні та окремих регіонах. Висновки та рекомендації авторів можуть бути корисними для викладачів, аспірантів і студентів, які займаються аналізом процесів, що відбуваються в суспільстві та економіці країни.

© колектив авторів, 2019

ЗМІСТ

Голубчикова Ю.В., Вітковська К.В. Статистичний аналіз динаміки та стану безробіття в Україні.....	6
Дворжак А.С., Милашко О.Г. Статистичний аналіз в'їзного та виїзного туризму в Україні.....	13
Савина І.В., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз показників забору, використання та забруднення води.....	18
Запорощенко А.С., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз захворюваності на СНІД в країнах Європи.....	26
Борищук А.О., Самотоєнкова О.В. Диференціація регіонів України за рівнем зайнятості населення.....	33
Джонмуродова Н.Д., Погорєлова Т.В. Особливості статистичної оцінки кредитоспроможності позичальників банку.....	39
Любович А.А., Вітковська К.В. Аналіз патентної діяльності в Україні.....	47
Стародубцева Т.В., Вітковська К.В. Статистичне дослідження розвитку альтернативної енергії в Україні... ..	54
Бойко В.С., Тарасова К.І. Аналіз розвитку легкої промисловості України	60
Зарічна Т.С., Тарасова К.І. Машинобудування України: сучасний стан, структура та тенденції розвитку галузі	68
Агапченко К.А., Тарасова К.І. Статистичний аналіз переробної промисловості України	77
Богомаз О.О., Тарасова К.І. Статистичний аналіз динаміки та стану розвитку вугільної промисловості України	83
Бондаренко А.В., Тарасова К.І. Статистична оцінка заробітної плати громадян України	91
Любович А.А., Тарасова К.І. Дослідження ризику трудової міграції населення України.....	98
Weber K.I., Tarasova K.I. The latest trends of Ukrainian labor market: statistical research	105
Мотишена В.В., Тарасова К.І. Дослідження харчової промисловості України	113
Березорудський А.М., Тарасова К.І. Аналіз електроенергетичної промисловості України	120

Абалмасова М.П., Милашко О.Г. Статистичний аналіз діяльності мотелів України	126
Березорудський А.М., Милашко О.Г. Методи статистичного аналізу діяльності мотелів та хостелів	131
Бойчева О.П., Милашко О.Г. Провідні напрямки співробітництва Болгарії та України	138
Агапченко К.А., Милашко О.Г. Необхідність статистичного аналізу діяльності хостелів в Україні	144
Богомаз О.О., Милашко О.Г. Аналіз діяльності готелів в Україні	151
Бойко В.С., Милашко О.Г. Аналіз ринку мотельних послуг.	157
Бурлаєва В.С., Милашко О.Г. Аналіз динаміки основних макроекономічних показників Німеччини	162
Воскобойнік І.І., Милашко О.Г. Дослідження сучасного стану мотельних господарств України	166
Гаращенко О.В., Милашко О.Г. Статистичний аналіз діяльності кемпінгів в Україні	173
Любович А.А., Милашко О.Г. Зовнішньоекономічна діяльність Франції та її торговельно-економічне співробітництво з Україною	178
Мотишена В.В., Милашко О.Г. Аналіз сучасного стану діяльності мотелів в Україні	185
Стародубцева Т.В., Милашко О.Г. Статистичний аналіз основних макроекономічних показників Польщі	193
Георгіу О.А., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз рівня злочинності в Європі	199
Березорудский А.Н., Ольвинская Ю.О. Анализ рынка электромобилей в Украине	207
Богомаз О.О., Ольвінська Ю.О. Аналіз сучасного стану викидів шкідливих речовин в атмосферне повітря України	212
Агапченко К.А., Ольвінська Ю.О. Техногенний вплив на екологію в Україні	219
Бойко В.С., Ольвінська Ю.О. Аналіз динаміки екологічного сліду планети	226
Абалмасова М.П., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз екологічного стану Чорного моря	233
Любович А.А., Ольвінська Ю.О. Вплив освіти на формування особистості.....	239

АНАЛІЗ РОЗВИТКУ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Бойко В. С.¹, Тарасова К. І.²

¹ – студент, кафедра статистики,

² – канд. екон. наук, кафедра статистики

Одеський національний економічний університет, м. Одеса

АНОТАЦІЇ

Бойко В. С., Тарасова К. І. Аналіз розвитку легкої промисловості України. У статті розглянуто сучасний стан легкої промисловості України. Проведено аналіз динаміки обсягів реалізованої продукції в галузі. Проаналізовано динаміку найважливіших видів продукції легкої промисловості. Охарактеризовано основні галузі промисловості України. Розглянуто фонд оплати праці в промисловості. Розраховано основні показники ефективності використання робочої сили в галузі.

Ключові слова: легка промисловість, текстильне виробництво, заробітна плата, продуктивність праці.

Бойко В. С., Тарасова К. І. Анализ развития легкой промышленности Украины. В статье рассмотрено современное состояние легкой промышленности Украины. Проведен анализ динамики объемов реализованной продукции в отрасли. Проанализирована динамика важнейших видов продукции легкой промышленности. Охарактеризованы основные отрасли промышленности Украины. Рассмотрен фонд оплаты труда в отрасли. Рассчитаны основные показатели эффективности использования рабочей силы в отрасли.

Ключевые слова: легкая промышленность, текстильное производство, заработная плата, производительность труда

Boiko V. S., Tarasova K. I. Analysis of the development light industry of Ukraine. The article considers the current state of light industry of Ukraine. The analysis of the dynamics of the volume of sales in the industry. The dynamics of the most important types of products of light industry is analyzed. The main industries of Ukraine are characterized. Considered payroll in the industry. The main indicators of labor efficiency in the industry are calculated.

Keywords: light industry, textile production, wages, labor productivity

ПОСИЛАННЯ НА РЕСУРС

Бойко, В. С. Аналіз розвитку легкої промисловості України [Текст] / В. С. Бойко, К. І. Тарасова // Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень : збірник наукових студентських праць. Випуск 5. Частина I – Одеса, ОНЕУ. – 2019. – С. 60 – 52.

Постановка проблеми. Легка промисловість є однією з найперспективніших галузей економіки, оскільки забезпечує весь господарський комплекс України. На жаль, стан легкої промисловості в країні сьогодні є незадовільним через постійний дефіцит фінансових ресурсів; її частка в промисловому виробництві є дуже незначною.

Пріоритетність галузей легкої промисловості для економіки нашої країни зумовлена великою місткістю внутрішнього ринку товарів, незначним впливом на довкілля, низькою енергоємністю виробництва та потребою у висококваліфікованих кадрах. Тому необхідним є аналітичне дослідження проблем розвитку легкої промисловості та знаходження можливих шляхів покращення ситуації.

Аналіз досліджень і публікацій останніх років. Проблеми розвитку легкої промисловості України досліджували такі автори, як І. М. Грищенко, Т. Л. Замороко, В.А. Ізовіт, О. В. Царенко та інші. Питаннями вивчення ролі та місця легкої промисловості в національній економіці займалися Ю. В. Гончаров, І. О. Максименко, І. О. Тарасенко, О. М. Паливода та багато інших науковців.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Чисельні реорганізації та ліквідації галузевого міністерства створюють ситуацію відсутності реальної державної підтримки вітчизняного виробника. Ситуація, що склалася на ринку товарів легкої промисловості, свідчить й про відсутність рівних умов конкуренції на внутрішньому ринку через наявність контрабандної та контрафактної продукції, а також можливість торгівлі імпортною продукцією без обліку та відповідного оподаткування. Для вирішення цих та інших проблем функціонування галузі необхідна розробка програми її розвитку, в чому допоможе статистичний аналіз показників діяльності підприємств легкої промисловості.

Мета статті полягає в аналізі розвитку легкої промисловості України, виявленні основних проблем галузі та дослідженні можливих шляхів їх вирішення.

Виклад основного матеріалу. Легка промисловість є галуззю з великими потенційними можливостями, які внаслідок браку сировини використовуються недостатньо. Внутрішній ринок легкої промисловості майже на 90% заповнений імпортними товарами, а близько 80% продукції вітчизняних виробників реалізується на зовнішніх ринках. Дуже низькою залишається інноваційна діяльність підприємств.

Підприємства легкої промисловості орієнтовані на споживача, тому вони поширені на території всієї України. Зараз в країні функціонують понад 2,3 тисяч підприємств легкої промисловості, де працюють близько 85 тисяч працівників. Слід зазначити, що більш ніж 90% зайнятих у галузі – жінки [1, 2].

Легка промисловість знаходиться на другому місці після харчової для задоволення потреб населення. Продукція її галузей

використовується у багатьох сферах життя: побуті, медицині, металургії, електроенергетиці тощо. Легка промисловість України включає в себе три основні групи виробництв:

- текстильне виробництво (ткацьке виробництво, виробництво трикотажного полотна, килимів, нетканих матеріалів, канатів, мотузок, інших текстильних виробів);

- виробництво одягу (виробництво одягу зі шкіри, виробництво робочого, спіднього, верхнього одягу та аксесуарів, виготовлення виробів із хутра, виробництво трикотажного і в'язаного одягу, панчішно-шкарпеткового виробів тощо);

- виробництво шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів (виробництво взуття, дублення і оздоблення шкіри, виробництво дорожніх виробів, сумок тощо) [3].

Однією з провідних галузей легкої промисловості є текстильна. В ній використовуються натуральні (бавовняні, вовняні, лляні і шовкові), штучні та синтетичні (віскоза, капрон, нейлон та ін.) волокна для виготовлення тканин та інших виробів [4, с. 188]. Ця галузь займає важливе місце у виробництві суспільного продукту. Розвиток текстильної промисловості має великий вплив на забезпечення конкурентоспроможності вітчизняного виробництва товарів народного споживання.

Основною галуззю текстильної промисловості є бавовняна, на яку приходиться майже 50% усіх тканин, що виробляються. Підприємства бавовняної промисловості розміщені у Херсоні та Тернополі (бавовняні комбінати), Нововолинську (бавовняна фабрика), Полтаві (прядильна фабрика), Донецьку (бавовняно-прядильний комбінат), Києві (ватно-ткацька фабрика), Чернівцях, Івано-Франківську та Нікополі (ниткова фабрика).

Однією з найстаріших підгалузей текстильної промисловості є вовняна, у якій виробляється 7,0% усіх тканин України. Підприємства діють у Сумах, Одесі, Харкові, Богуславі та Донецьку. В Чернігові діє камвольно-суконний комбінат, а у Кривому Розі – вовнопрядильна фабрика.

Особливе місце займає лляна промисловість, що випускає 7,3% тканин країни на Житомирському та Рівненському льонокомбінатах. Характерною особливістю є те, що підприємства галузі працюють на власній сировині, а частину льоноволокна навіть експортують, у той час, як вовняна, шовкова та конопляно-джутова промисловість працюють переважно на імпортній сировині.

Близько 18% усього текстильного виробництва України становлять тканини з натурального, штучного та синтетичного шовку. Одним з найбільших підприємств легкої промисловості України є Черкаський шовковий комбінат, який спеціалізується на випуску штучного та синтетичного шовку, а на випуску натурального шовку спеціалізується

Київський шовковий комбінат.

В Україні діють майже 150 підприємств взуттєвої промисловості. Найбільше цю продукцію виробляють у Житомирській області – 29,7% всього обсягу виробництва. При цьому обсяг проданого взуття в країні перевищує обсяг його виробництва в державі більш ніж удвічі. Переважно імпортують дешевше взуття з Китаю й Туреччини. Провідні підприємства функціонують у містах: Баранівка, Білгород-Дністровський, Бердичів, Дніпро, Запоріжжя, Житомир, Кропивницький, Чернігів тощо. Варто зазначити, що завдяки впровадженню режиму вільної торгівлі з ЄС Чернігівська взуттєва фабрика «Берегиня» за сприяння австрійської компанії збуває свою продукцію у країнах-членах ЄС під торговельною маркою «Primissimi»[5].

Аналіз динаміки випуску реалізованої продукції легкої промисловості України показує, що з 2010 по 2017 роки обсяги цієї продукції збільшились на 17304,7 млн. грн., тобто більше, ніж в 3 рази. За останні 4 роки спостерігається інтенсивне збільшення обсягів виробництва у вартісному вираженні, так за 2014-2017 роки виробництво зросло щорічно в середньому на 4714,4 млн. грн. або на 30,6% (рис.1).

Рис.1. Динаміка обсягу реалізованої продукції легкої промисловості за 2010-2017 роки.

Охарактеризуємо динаміку обсягів виробництва окремих видів легкої промисловості України за 2011-2017 роки, що наведена у таблиці 1.

Проаналізувавши дані таблиці, можна стверджувати про стабільне щорічне зростання місткості ринку за всіма наведеними товарними групами. Так, у 2017 р. порівняно з 2010 р. найбільший темп приросту спостерігається у виробництві дублення шкір і оздоблення шкіри (27,8%), а порівняно з 2016 роком – у ткацькому виробництві (14,8%). У 2017 році по відношенню до 2010 року обсяги виробництва найбільше знизились в категорії взуття (-12,3%) [6].

Таблиця 1

Динаміка найважливіших видів продукції легкої промисловості
за 2011 – 2017 рр.

Тип виробництва	у % до попереднього року							2017 до 2010
	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	
Текстильне виробництво, виробництво одягу, шкіри, виробів зі шкіри	107,6	93,4	94,1	98,6	92	102,2	107,2	94,8
Текстильне виробництво	115,3	104,9	93,6	103,9	96,8	104,9	112,6	93,4
Ткацьке виробництво	85,4	98,1	109,4	105,8	114,8	...
Виробництво одягу	105,5	91,7	95,2	102	92,1	101	104,4	91,5
Виробництво одягу, крім хутряного	96,5	95,6	94,7	102,6	105,6	...
Виробництво шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів	105,3	85,9	92,6	84	84,5	101,5	107	1,013
Дублення шкір і оздоблення шкіри; виробництво дорожніх виробів, сумок, лимарно-сідельних виробів; вичинка та фарбування хутра	105,8	81,9	113,1	81,4	82,7	98,5	107,7	1,278
Дублення шкір і оздоблення шкіри; вичинка та фарбування хутра	97,6	82,6	115,4	77,5	75,4	93,7	104	1,106
Виробництво взуття	105,1	88	82,6	85,7	85,7	103,3	106,6	87,7

Загалом, протягом 2017 р. збільшились обсяги: текстильного виробництва на 12,6%, виробництва одягу та виробів зі шкіри на 4,4% та 7,0% відповідно. Виробництво одягу, крім хутряного, збільшилось на 5,6%, а дублення шкір, вичинка та фарбування хутра на 4,0%.

На рис. 2 та рис. 3 зображено виробництво окремих видів продукції легкої промисловості. Так, за період 2010-2017 рр. найбільший обсяг виробленого взуття спостерігався у 2013 р. – 30,5 млн. пар, а найменший – у 2015 році (23 млн. пар).

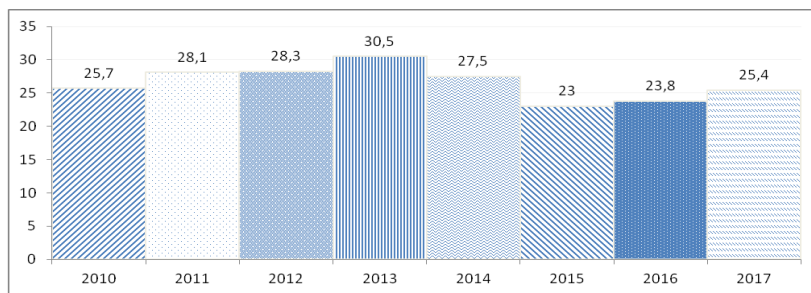

Рис.2. Динаміка виробництва взуття за 2010-2017 рр., млн. пар

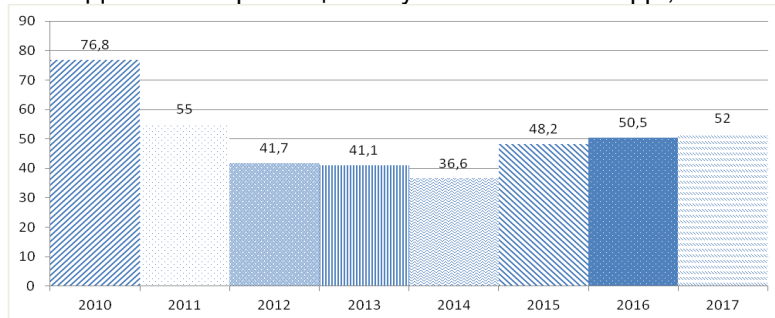

Рис.3. Динаміка виробництва панчішно-шкарпеткових виробів за 2010-2017 рр., млн. пар

За аналізований період у галузі панчішно-шкарпеткових виробів також спостерігається нерівномірність обсягів виробництва. У 2010 р. обсяг виробництва був найвищим і складав 76,8 млн. пар., а у 2017 р. порівняно з 2010 р. він зменшився на 32,3% і склав 52 млн. пар [6]. Таке зниження обумовлено відсутністю джерел фінансування в модернізацію та обмеженістю власних обігових коштів.

Проблему зайнятості, з економічної точки зору, могла б вирішити саме легка промисловість, але лише в останні роки кількість осіб, працюючих в даній сфері, почала збільшуватись. Так, на початку 90-х років кількість працюючих у галузі становила 750 тис. осіб, що майже в 9 разів більше, ніж у 2017 році. Основною причиною відтоку працівників в інші сфери народного господарства є те, що для штатних працівників легка промисловість є малоприбутковою. Проведені дослідження науковців свідчать, що витрати на оплату праці становлять 10-20% у собівартості продукції [7, 8].

У 2017 р. порівняно з 2010 р. середньомісячна заробітна плата одного штатного працівника у легкій промисловості збільшилась в 4 рази (рис.4). За останні 4 роки заробітна плата зросла на 3307 грн. щорічно вона збільшувалась на 1102,33 грн.. Для працівників галузі така ситуація

є дуже сприятливою, оскільки це дає їм можливість краще задовольняти свої матеріальні потреби.

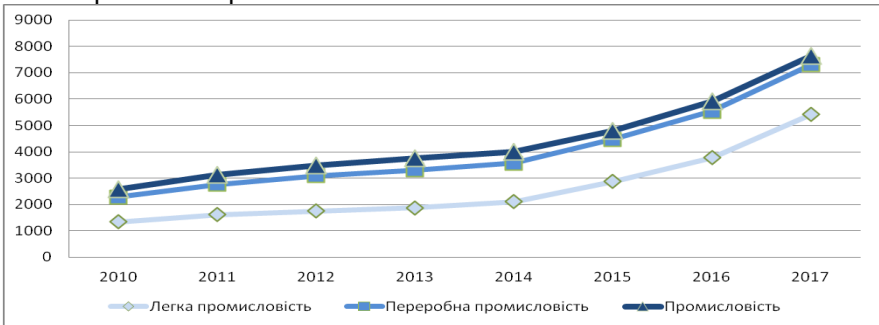

Рис.4. Динаміка середньомісячної номінальної заробітної плати штатних працівників за 2010-2017 рр, грн.

Одним з основних показників ефективності використання робочої сили є продуктивність праці. Розраховуємо даний показник як відношення обсягу реалізованої продукції легкої промисловості до кількості штатних працівників. Результати представлено в таблиці 2.

Таблиця 2

Динаміка продуктивності праці в легкій промисловості

Показник	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Обсяг реалізованої продукції, млн. грн.	8348,6	9676,2	9763,6	9606	11510	17384,4	20344,4	25653,3
Індекс промислової продукції, % до попереднього року	113,1	106,7	94,1	94,1	98,6	92	102,2	107,2
Середньооблікова кількість штатних працівників, тис. осіб	97	97	96	83	75	72	76	78
Індекс середньооблікової кількості працівників, % до попереднього року	105,4	102,1	98,9	86,5	90,4	96	105,6	102,6
Продуктивність праці, у фактичних цінах, тис. грн./особу	86,1	99,8	101,7	115,7	153,5	241,5	267,7	328,9
Індекс продуктивності праці, % до попереднього року	107,3	104,5	92,4	108,8	109,1	95,8	96,8	104,5

З таблиці видно, що індекс продуктивності праці не має стабільної динаміки. У 2017 р. порівняно з 2016 р. він становив 104,5%. Продуктивність праці у фактичних цінах з 2010 по 2017 роки збільшилась на 242,8 тис. грн. у розрахунку на одну особу. Це свідчить про те, що в

останні роки ефективність підприємств галузі покращується, але все одно товари легкої промисловості поступаються якістю та кількістю продукції більш розвиненим країнам [9].

Висновки. Таким чином, в Україні нагальною проблемою у галузі легкої промисловості залишається відсутність вітчизняної сировини. Основними стримуючими факторами залишаються низька купівельна спроможність населення, висока собівартість товарів та недостатня інвестиційна діяльність. Попри це, протягом останніх років спостерігається позитивна тенденція до збільшення обсягів реалізованої промислової продукції. Також, фонд оплати праці має тенденцію до збільшення що є стимулюючим фактором для штатних працівників.

Перспектива розвитку легкої промисловості полягає у підвищенні конкурентоспроможності вітчизняної продукції, розширенні внутрішньому ринку та удосконаленні нормативно-правової бази з питань забезпечення розвитку легкої промисловості. Перспективним є створення специфічних товарів, що не мають аналогів за межами України, та несуть здобутки культури та мистецтва українського народу. Але, для реалізації цих заходів необхідні величезні інвестиційні ресурси, яких в нашій країні поки що немає.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гончаров Ю. В. Обґрунтування побудови кластерної моделі підвищення інвестиційно-інноваційного потенціалу підприємств легкої промисловості України / Ю. В. Гончаров, Т. І. Марченко // Легка промисловість. – 2010. – № 4. – С. 21-24.

2. Максименко І. О., Бокій В. І. Легка промисловість України: сучасний стан та перспективи розвитку / І. О. Максименко, В. І. Бокій // Вісник Хмельницького національного університету. – 2009. – № 3. – Т. 2. – с. 77-80.

3. Бізнес-статистика : Підручник / К. Д. Семенова, К. І. Тарасова. – К : ФОП Гуляєва В.М. 2018. – 210 с.

4. Посторонко В. М. Тенденції розвитку підприємств легкої промисловості України / В. М. Посторонко // Вісник ЖДТУ. – 2012. - № 1 (59) – с. 188-191

5. Александрова О.М. Сучасний стан та проблеми ринку одягу в Україні / О.М. Александрова // Вісник студентського наукового товариства «ВАТРА» Вінницького торговельно-економічного інституту КНТЕУ. – 2015. – №24. – С. 8-19.

6. Україна у цифрах у 2017 році / Статистичний збірник за редакцією Жук І. М. // Державна служба статистики України – Київ–2018р. // Електронний ресурс: www.ukrstat.gov.ua

7. Підсумки роботи легкої промисловості України за 2017 рік // Офіційний сайт Асоціації «Укрлегпром» // Мінстат: [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://ukrlegprom.org.ua>

8. Панченко Ю. Нелегка євроінтеграція легкої промисловості, 2015 р. [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://www.eurointegration.com.ua>

9. Підгорний А. З. Статистичні методи в управлінні розвитком регіону : монографія // А. З. Підгорний, О. В. Самотоєнкова, О. Г. Милашко та ін. – Одеса : ФОП Гуляєва В. М.,

ЗБІРНИК НАУКОВИХ СТУДЕНТСЬКИХ ПРАЦЬ

**«СТАТИСТИКА – ІНСТРУМЕНТ
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»**

ВИПУСК 5

Частина I

Одеса

2019